

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljekih ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v pravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za izposojeno celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravištvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Pred sodnim stolom.

(Z dežele.)

Deželni odbor kranjski in vodstvo klerikalne stranke je obsojeno od slovenskega ljudstva. Po vsi deželi je vzklikal zopet od klerikalizma zatirana in preganjana narodna zavest.

Klerikalizem propada in narod se dviga! Vodstvo klerikalne stranke je že skoro uničeno vsled medsebojnih bojev in napadov in na deželi že odpadajo odgovorne osebe od klerikalnih zavodov in podjetij proč. Tista klerikalna stranka, ki se je pred nedavnim časom še razvijala, je danes že na vrhuncu. Ne, ona gre že nazaj, ona že danes poginja in sicer zelo nečisto poginja.

Tiho in vztrajno se vrši ta proces! Klerikalna stranka odkriva ljudstvu vedno več in večje svoje grehe: z vedno večjimi grehi in vedno v večji nagoti stopa pred sodni stol slovenskega ljudstva.

Propalost voditeljev klerikalne stranke je vedno večja in slovensko ljudstvo obsoja to propalost in z voditelji obsoja vso klerikalno stranko. Zato izgublja že tla klerikalna stranka pri nas.

Danes propada klerikalna stranka vedno bolj in bolj. Gnusni procesi jo pogrezajo v vedno globlje blato in popolna anarhija zavladuje v klerikalnih vrstah.

Deželni odbor je moral ustaviti delo na Zavrčnici. Pri tem je lahkomišlno zapravil 300.000 K deželnega denarja; s tem je prejel dr. Lampe kot deželni odbornik svoje izpričevalo. Dr. Pegan je potvoril kot deželni odbornik izjave pri: je zanemarljiv rekuz neke tožbe, da je dežela oškodovana za 6—7000 K; je doživel blamažo kot deželni odbornik v Šiški pri zaprsegi župana. Dr. Lampe je izvršil kot namestnik deželnega glavarja denunciacijo najpodlejšje vrste. Konflikt dr. Šušteršiča z dr. Peganom je znan, sedaj se pa zopet pojavlja konflikt dežel. glavarja z dr. Lampetom glede dela električnih central. Tak deželni odbor ima danes kranjska dežela.

Bivši klerikalni deželni glavar pl. Šuklje je obsojil klerikalno stranko in njeno deželno gospodarstvo. Poslanec Mandelj je tudi razkril korupcijo klerikalne stranke in nje pristranost. Kregar je razkril svoje stališče nasproti »fariem« v klerikalni stranki. Vse zelo značilno — popolna anarhija!

Ljudstvo izpregleduje, ker ga ti klerikalni voditelji pošiljajo v nesrečo. Obravnava v Celju in v Ljubljani je pokazala, da so hujšači in pravi krivci vseh klerikalnih laži, ki so bile pred sodiščem razkrite — voditelji klerikalne stranke.

Na zatožni klopi v Celju ni sedel pravzaprav Kregar, temveč klerikalna stranka; Kregar je bil oproščen, ampak obsojena je bila javno klerikalna sleparska stranka, kajti izjave vseh klerikalnih priči so izkazale, da klerikalna stranka živi od samih sleparij in krivih priseg. In v Ljubljani ni sedel na zatožni klopi Ribnikar, temveč je sedel na zatožni klopi falsifikator resnice in denuncijant deželni odbor kranjski in patron deželnega odbora S. L. S.; Adolf Ribnikar je bil oproščen, obsojen pa je bil kranjski deželni odbor in slovenska klerikalna stranka.

Pred sodnim stolom slovenske javnosti je padla obsodba uanje!

Z oprostito razsodbo Adolfa Ribnikarja se je slovenski narod častno opral madeža de-

nuncijantstva, ki ga nosi sedaj S. L. S., katere naj si ga postavi v grb.

Klerikalna stranka danes že propada in njene moči se počasi, a sigurno rušijo. In zakaj?

To se vrši zato, ker se klerikalna stranka poslužuje v političnem boju najostudnejših sredstev; zato, ker se klerikalna stranka norčuje iz najsvetejših momentov zgodovine osvobojenosti našega naroda; zato, ker so nagibi klerikalne stranke izvržek in izrodek podlosti voditeljev te stranke.

Klerikalna stranka in z njo klerikalizem pri nas že propada in probujati se je pričela narodna socialna zavest našega naroda.

In ako pazno premostimo sedanje naše politično obzorje, vidimo, da je na političnem obzorju narodna socialna ideja zvezda vodnica, iz katere nam vzklije novo politično življenje in nove politične razmere.

Duh časa nam prinaša novih idej, ki so predpogoji novih političnih razmer.

† Prof. Karel Štrekelj.

Umrl je eden največjih slovenskih učnjakov sedanje dobe — eden najznamenitejših slavistov — prof. Karel Štrekelj. — Profesor Štrekelj je bolehal že dalje časa na vodenici, preteklo leto je sicer še naznanil predavanja na graški univerzi — toda bil je prisiljen ostati v sobi. Delal je, kolikor mu je dopuščala bolezen. Korekturo zadnjega zvezka »Slovenskih narodnih pesmi« mu je pomagal izvršiti prof. Murko. Dasi je bil oslabele, je skušal dovršiti svoje važno delo »Historično gramatiko slovenskega jezika.« Žal, da je ostalo delo, ki so ga vsi tako težko pričakovali — nedovršeno. Profesor Štrekelj je imel v slovanskem učenem svetu znano ime — vpoštevali so ga pa tudi vsi tuji filologi. Bil je marljiv, temeljit učenjak, ki je s svojimi deli poglobil in utemeljil mnogo jezikoslovnih vprašanj.

Prof. Štrekelj je izhajal iz Miklošičeve šole in je z drugimi našimi mlajšimi slavisti izpopolnjeval Miklošičevo delo.

Začetek njegovega dela na polju slavistike najdemo v prvih letnikih »Ljubljanskega Zvonca«. L. 1883. je priobčil v »Zvonu« obširen spis o Turgenjevu. Zanimal se je torej najprej za slovstvo. Potem je prešel na jezikoslovje. Z učenjaško temeljitostjo je obravnaval razna vprašanja — posebno se je posvetil študiju krajevnih imen. To ga je naravnost vodilo k proučevanju narečij in v zgodovino jezika. V tem oziru si je Štrekelj zbral obširen material.

Ako bi mu bilo dano, bi bili dobili od njega delo o slovenskih narečjih in historično slovnico. Tako pa mu je bilo komaj mogoče dovršiti največje njegovo življensko delo: »Slovenske narodne pesmi.« Komaj si moremo predstavljati, koliko truda leži v tem delu. »Slovenske narodne pesmi.« ki jih je uredil Štrekelj za »Slovensko Matico«, so delo, ki delajo Slovincem čast pred celim kulturnim svetom. Štrekelj je dal takorekoč zgled, kako je treba tako delo urediti. Edini on je bil zmožen urediti obsežno gradivo tako pregledno, da imamo danes skoraj popolno zbirko pred seboj. Danes ni nobene večje znanstvene knjižnice, ki bi bila brez tega dela, v katerem leži zakopana cela slovenska narodna duša.

Profesor Štrekelj je bil rojen na Krasu — na Gorjanskem — l. 1859. Študiral je v Gradcu in na Dunaju ter se je popolnoma posvetil jezikoslovju. Od l. 1896. je bil profesor slavistike na univerzi v Gradcu.

Stavka pri stavbi Ciril in Metodove šole.

Trst, dne 4. julija 1912.

Včeraj zjutraj so stopili v stavko socialno demokratični zidarji pri stavbi Ciril in Metodove šole. Stavkali so radi enega člana N. D. O., ki se vzlic grožnjam, da ga nabijejo ali pa vržejo skozi okno, ni maral vpisati v socialistično organizacijo. V torek so zahtevali, da plača članarino in vstopnino. On tega ni storil. Ko pride drugi dan (v sredo) na delo, ga ponovno vprašajo, ako se je pustil vpisati, ali ne; vsi zahtevajo od njega knjižico socialistične organizacije. Ker knjižice ni imel, so vsi zapustili delo. Delo so zapustili tudi tisti delavci, ki so bili prisiljeni se organizirati pri socialnih demokratih — jih je okoli 20. Zato so tudi prisiljeni zidarji zapustili delo, ker so bili v strahu, da jih socialni demokrati ne napadejo. Umevno je, da tudi ni mogel delati član N. D. O., radi katerega so proglasili stavko.

Socialni demokrati so stavkali pol dneva. Ob 2. pop. so se zopet povrnili na delo. Delati je prišel tudi član N. D. O. Socialni demokrati mu pa niso pustili delati. Strokovni tajnik N. D. O. je nato ukrenil vse potrebno, da so bili glavni hujšači aretirani. Aretiranih je bilo pet socialnih demokratov. Pred strokovnega tajnika N. D. O. se je vsul cel škaf malte iz stavbe. Vsa zadeva je bila vzeta na zapisnik. Delavec, katerega se tako preganja radi tega, ker je naroden, ima iti na vojaške vaje, ima ženo in otroke! Rad bi si kaj prislužil pa ne sme niti delati radi tega, ker mu socialni demokrati ne pustijo. Kako naj bi poteni človek ne postal obupan! Posebno, če pomisli, da je stavba, pri kateri mora radi brezposelnosti socialistov toliko trpeti — bo doča narodna Ciril in Metodova šola in da je stavbinski podjetnik, ki ima to delo čez — deželni poslanec Martelanc. Deželni poslanec, voljen od narodnega delavstva pa pusti, da se narodne delavce spravljajo v obup! Hujšače — socialiste ne pošlje proč. Dolžnost njegova bi bila, da bi vsakega, ki na delu hujšače odpuštil — saj ima pravico in je celo njegova dolžnost v novi pogodbi. Ampak Martelanc, narodni podjetnik, tega ne stori. Odkrito povedano, njemu je pač vseeno, ali je zaposlen pri njem brezposel socialni demokrat, naroden delavec ali pa regnikolo. Konstatiramo pri tej priliki, da je imel pred kratkim zaposlenih Martelanc pri zidanju narodnega podjetja — Ciril-Methodove šole — več regnikov. Napis na stavbi pa je še sedaj v italijanskem jeziku.

Ako pri tem žalostnem dejstvu slovensko delavstvo ne izpregleda in pride do zaključka, da se je treba boriati tudi proti slovenskim kapitalistom, potem lahko rečemo: slovensko delavstvo je duševno ubito, je pokopano za vselej.

Obrabamo se pri tej priliki na vodstvo Ciril-Methodove družbe v Ljubljani in povemo odločno, ako vodstvo Ciril-Methodove družbe ne ukrene potrebno, da se pri zidanju tako svetega narodnega vzgojevališča ne prepreči taki barbarski napadi na narodno delavstvo, da bo v takem slučaju slovensko delavstvo izgubilo vse zaupanje v Ciril-Methodovo družbo. Družba naj pomisli, da največ žrtvuje družbi ubogi delavec, ki vzlic temu da, trpi nomanjkanje. Še žrtvuje in žrtvuje.

»Narodnega« podjetnika Martelanca naj pa pouči politično društvo »Edinost«, katerega društva je odbornik tudi Martelanc, da je tako delo protinarodno.

Upamo, da se nam ustreže in iztrebi iz narodnih vrst kar je gnilega, kajti drugače bomo prisiljeni ostrejši nastopiti.

POLITIŠKA KRONIKA.

Nova srbska vlada je, kakor smo že poročali, provizorna. Zlasti se povdarja, da je vprašanje glede izpolnitve zunanjega ministrstva še vedno odprto in poverjenje zunanjih poslov Jovanoviču na nikak način ni smatrati definitivnim. Srbska narodna skupščina ima, da reši še nekaj tekočih poslov in obravnava nekaj vladnih predlog, zato bo sedanji provizorni kabinet vodil posle še nadalje, a takoj ko dokonča skupščina svoje delo in se odgodi, se začne pogajanja glede rekonstrukcije kabineta.

Položaj na Ogrskem se giblje še vedno v okviru dogodkov, ki jih je povzročilo nasilje predsedstva in vlade. Opozicija deluje z vsemi močmi, da prebudi narod iz mrtvila. Dosedaj je priredila že nad 300 dobro uspešnih shodov, na katerih je volilec natančno razjasnila nasilja, proti katerim se je imela boriti. A še vedno napoveduje nove shode, da na ta način pripravi prebivalstvo na novi boj, ki se začne v jesenskem zasedanju državnega zbora.

DNEVNI PREGLED.

Zopet konfiskacija. Včeraj smo bili zopet konfiscirani. Konfisciran je bil uvodni članek radi pregreška po § 302, in ena dnevnica notica radi hudodelstva po § 99 k. z. Ljubljansko državno pravdnštvo se je v drugem slučaju postavilo na silno čudno stališče. V kratkem bomo prišli tako daleč, da ne bomo smeli prinašati nobenih policijskih vesti. V konfiscirani dnevni notici smo kot kronisti približno samo suhoparno dejstvo, da je imel nekdo v soboto pred Prešernovim spomenikom z neko osebo kratak incident. Državno pravdnštvo se je tu postavilo na smešno stališče, da smo imenovano hudodelstvo zagrešili po § 99 a mi. Konfiskacija imenovane dnevnice novice je nekaj tako neznačilnega, da bje v obraz vsaki pravici. Kaj takega je mogoče le še na Hrvaškem in na Ogrskem. Seveda se bomo proti konfiskaciji pritožili in o obravnavi pravočasno obširno poročali.

Naročnike in čitatelje našega lista prosimo, naj nam oprostijo, da že dva dni niso prejeli nobenega lista. Vsled konfiskacij je bilo to popolnoma nemogoče. V nedeljo nismo mogli prrediti druge izdaje vsled nedeljskega počitka, v ponedeljek pa vsled prepozne konfiskacije. Vsled konfiskacij smo oba podlistka ponatisnili.

Sijajno zadoščenje, katero je dobil bivši deželni poslanec g. Adolf Ribnikar, katerega sta deželna odbornika dr. Lampe in dr. Pegan ovadila državnemu pravdnštvu radi aranžiranja septembarskih demonstracij, je izzvalo širom Slovenije nepopisno veselje. Kjer se je g. Ribnikar pokazal, povsod ga je občinstvo navdušeno pozdravilo in to tembolj, ker je vedelo, da je bila ovadba na državno pravdnštvo samo plod neizmernega sovraštva, katerega goče gotovi krogi do tega neizprosnega sovražnika klerikalizma. Sedaj ga imamo zopet bo treba boriti?

»Tatata,« pravi on, »bil sem vojak, preden sem postal cesar. Ali menite, da mož pri kanonu nima prav tako sablje kakor huzar? Sploh pa sem vam rekel, da mi prizanašajte s svojim mnenjem. Storit, kar sem vam ukazal! Kakor hitro potegnute sabljo, ne sme uti nihče izmed njiju.«

»Ne uide, sire,« sem dejal.

»Dobro torej, drugih ukazov nimam za vas. Lahko odidete.«

Obrnil sem se; zdajci pa mi šine v glavo nova misel.

»Sire, jaz mislim —«

Planil je proti meni kakor divja zver. Zazdelo se mi je čisto, da me hoče udariti.

»Vi mislite! Mislite!« je kričnil. »Ali menite, da sem vas izbral, ker znate misliti? Glejte, da tega ne slišim več. Vi, edini mož, ki — A dovolj; ob desetih pri jelki!«

Pri moji duši! Vesel sem bil, ko sem smel iz sobe! Na dobrem konju se čutim na svojem mestu. In kadar je govor o zeleni ali suhi krmi, o ječmenu, ovsu ali rži, ali če je treba jahati s škadronom huzarjev v boj, me nima nihče dosti učiti. Kadar pa srečam kakega komornika ali obersthofmoistra ali se celo naj razgovarjam s kakim cesarjem, pa vidim, da mi meče namigljaje, kjer govore drugi naravnost, se mi godi kakor damskemu konju, ki so ga vpregli pred tovrni voz. Kavalir sem že, a dvornik ne.

No, kakor rečeno, vesel sem bil, ko sem stal zopet na prostem, in tekel sem tako naglo nazaj v svoj kvartir, kakor učenček, ki je ušel učitelju. Komaj pa odprem vrata, že mi pade pogled na par dolgih, nebesnomodrih nog v huzarskih škornjih in par majhnih črnih v dokolenicah in šolnjih z zaponkami. Oba mi skočita naproti.

LISTEK.

Zgodbe napoleonskega huzarja

Saj pravijo, da je celo Angerau, ki drugače ni poznal strahu, vztrepetal pred Napoleonovim pogledom, in to takrat, ko je bil cesar še neznan vojak. No, mene je pogledal prav prijazno in mi namignil, da naj ostanem pri vratih. Ravno je narekoval nekaj De Menevalu, a ta se je med vsako vrsto z napeto pozornostjo oziral vanj.

»Dovolj, idite zdaj,« pravi cesar nena doma.

Tajnik zapusti sobo, Napoleon pa pride z rokami za hrbtom proti meni in me pomotri molče z očmi. Trdnost sem prepračen, da mu je ugajala moja zunanost, kajti čeravno je bil sam majhen, neznan mož, vendar je imel rad lepe in velike ljudi okoli sebe. Kakor sveča sem stal pred njim in gledal naravnost, kakor pristojno vojaku; eno roko sem držal salutiraje ob čelu, druga pa je ležala na sablji.

Torej, monsieur Gérard,« izpregovori in potiplje s kazalcem eno izmed zlatih vrvic na moji uniformi, »vrl oficir ste, kakor slišim; vaš polkovnik je pravil o vas same dobre reči!«

Premišljal sem, kako bi mu prav pametno odgovoril. Ker se pa nisem spomnil ničesar drugega kakor Lasalove opazke, da sestojim samo iz škornjev in ostrog, sem raje molčal. Cesar me je gledal nekaj časa, kakor da čaka mojega odgovora; ko ga pa ni bilo, se tudi ni zdel nezadovoljen, kajti nadaljeval je:

»Menim, da ste ravno vi človek, ki ga potrebujem. Pametni in hrabrih mož mi ne manjka.« Prekinil se je. Nisem si mogel misliti, kaj je

hotel reči, in zato sem se zadovoljil s spoštljivim zatrdilom, da se lahko zanesem name.

»Kakor slišim, se znate boriti jako dobro?«

»Precej, sire!«

»Ali vas niso izbrali, da ste se bili s predbojci chamberanskih huzarjev?«

»Moji tovariši so mi izkazali takrat to čast, sire,« odgovorim.

»In zaradi vaje ste izzvali tiste tedne pred dvobojem šest borilnih mojstrov?«

»Ponudila se mi je priložnost, da sem imel v sedmih dneh ravnolotiko dvobojev.«

»In ste jih opravili brez rane?«

»Borilni mojster lahke infanterije od trin-

dvajsetega me je oprasnil na levem komolcu, sire.«

»Dovolj sedaj o teh otročarijah, mladi mož,« izbruhne cesar naenkrat v enem tistih popadov svoje jeze, ki so se jih po pravici tolikanj bali. »Ali mislite, da postavljam zato veterane na tista mesta, da kažete na njih svoje umetnosti? Kako naj se vojskujem z Evropo, ko obračajo moji vojaki ost svojih mečev drug proti drugemu? Še enkrat se mi dvobojujte, pa vas zmeljem med prsti!«

Videl sem njegovo malo, belo roko, kako preteče je mahala pred mojim obrazom, ko je izbevnit le srđite besede. In, verjemite ali ne verjemite, izpreletel me je mraz.

Koliko raje bi bil tisti trenutek v najbolji vročini boju kakor tu! On pa je stopil k mizi, zvrnil čašico vroče kave, in ko se je obrnil zopet k meni, je bila izginila vsaka senčica tiste nevihte.

Vaših uslug potrebujem, monsieur Gérard! Potrebujem dober meč za svojo obrambo, in posebnih razlogov me nagibljejo, da si izberem v ta namen ravno vašega. Kar se godi danes med nama dvema, ne sme — vsaj dokler sem

jaz na svetu — izvedeti živa duša. Zahtevam torej molčanje!«

Spomnil sem se Talleyranda in Lasalla, toda obljubil sem.

»Prepovem si nadalje vsa ugibanja in vse nasvete z vaše strani. Vam je samo storiti, kar vam poročam.«

Priklonil sem se.

»Potreben mi je vaš meč, ne vaša glava. Mislite je moja stvar — ali ste razumeli?«

»Da, sire.«

»Ali poznate v gozdu Kancelarski drevo-

red?«

Rekel sem, da.

»Tudi veliko jelko, odkoder smo začeli v torek lov?«

Kako bi nje ne poznal! Saj sem imel tisti teden pod njo tri sestanke! Toda priklonil sem se in molčal.

»Dobro; drevi ob 10. uri me najdete tam.«

Zdaj se že nisem čudil ničemu več. Da, tudi če bi mi bil ukazal, naj sedem na cesarski prestol, pripravljen bi bil in ubogal.

»Odondot pojdeva skupaj v gozd,« je nadaljeval. »Sabljo vzemite s seboj, pištole pustite doma. Oba bova molčala. Jaz vam ne poročam ničesar, in tudi vi me ne nagovorite. Ali razumete, monsieur?«

»Razumem, sire.«

»Čez nekaj časa zagledava pod nekim drevom enega ali nemara dva moža in pojdeva proti njima. Ako vam dam znamenje, da me branite, potem potegnite sabljo, ako bom pa govoril z možmi, počakajte mirno, kaj bo. Če pride do boja, skrbite, da ne uide nobeden izmed njiju; jaz sam vam bom pomagal.«

»Sire,« se oglasim vneto, »dvoje jih ni preveč za moj meč, a boljše bi bilo nemara, da privedem s seboj še enega tovariša, da se vam

vet med seboj in upamo, da bo svoje sile v boju proti klerikalnim teroristom še podvojil in potrdil. Klerikalci so tako za soboto, po- lehujo pa za nedeljo pričakovali v Ljubljani relikantskih protiklerikalnih demonstracij, in so si dali po policiji zastražiti vsa važnejša klerikalna poslopja. A demonstracij ni bilo in jih tudi ne bo. Najboljša demonstracija je bila pač demonstracija slavnega sodnega dvora, ki je zjavil, da Ivanu Pustu ni pripisovati popolne verodostojnosti, ker je že enkrat pred sodiš- tem lagal. Najhujši poraz je pač doživel kato- liški »Slovenec«, ki je cela štiri leta sistema- tično očital g. Ribnikarju aranžiranje demon- stracij, kljub temu, da je dobro vedel, da je vse to le gola izmišljotina.

Kje je doslednost? Ravno isti dan, ko se je končal Ribnikarjev proces, ki je razburil vso slovensko javnost in daleč čez meje sloven- skih dežela ogorčil vsakega pošteno mislečega človeka, da so se celo Nemci izražali skrajno obsojajočo ostudno denuncianstvo je nek na- preden Slovenski list pel hozoar enemu naj- hujših klerikalnih profesorjev ter ga koval v zvezde. Četudi se plača za take vrstice po 1 krono pristojbine, vendar je to milo rečeno škandal. Uverjeni smo, da je bila notica vti- hloapljena, ker smo pričepili, da bi se vodilni krogi pri dotičnem listu zavedali, da za tak list ni dostojno kaj takega. Klerikalci povsod ubijajo vsakega našega človeka z bojkotom, naprednjaki pa delamo reklamo za njih naj- hujše zaderike.

Dolenjska in Ribnikarjeva afera. Ko so došla prva poročila iz sodne razprave proti Ribnikarju, iz katerih je bilo posneti, na kak način sta klerikalna deželna odbornika Lampe in Pegan pretvorila izpovedbe prič, je tudi po Dolenjskem zašumelo ogorčenje. V nedeljo pa, ko je došlo poročilo o Ribnikarjevi oprostitvi, je zavladalo po celi Dolenjski splošno navdu- šenje, a obenem tudi splošno ogorčenje proti denunciantu v talarju. Dolenjskih klerikalcev je postalo sram svojih »poštenih« sodrugov v Ljubljani. Posebno jih je poparilo dejstvo, da sobotni »Slovenec« nima niti besedice o Ri- bnikarjevi oprostitvi razsodbi, razen kar je mo- ral napisati v sodnijskem poročilu. Od več strani se čuje mnenje, da je ta blamaža še hujši udarec za klerikalce, kot je bila Šukljeva bro- šura o koruptnem deželnem gospodarstvu. Za narodno-napredno stranko je zdaj tudi po Dolenjski nastala tako ugodna prilika, da bi bil velik narodni greh, če bi jo stranka takoj ne izrabila sebi in bodočnosti slovenskega na- roda v prid.

Skandal in sramota. V soboto so se vrnilo zmagovalno slovenski Sokoli — zmagovalci v Ljubljani. Pozvali smo Ljubljano in opozori- li na narodno dolžnost, ki jo je dolžan na- roden hišni posestnik storiti. Toda ta sramota! Hišni posestniki so se tako malo zavedali svoje dolžnosti, da je viselo v celi Ljubljani le pet zastav v pozdrav našim narodnim zmagoval- cem. To je škandal, nad katerim se je občin- stvo upravičeno zgražalo. Tako daleč je torej že propal narodni ponos in narodna zavest! Strahopetnost in »red« čnost še gospodari pri onih ljudeh celo, ki se štejejo za prvakenaroda. Vsa čast pa onim hišnim posestnikom, ki so osramotili večino hišnih posestnikov in raz- obesili zastave. Prihodnjič ne bomo pardo- nirali tudi imen!

Klerikalni učitelji iz ljubljanske okolice so v soboto izvolili v okrajni šol. svet. posl. Jer- neja Ravnikarja, nadučiteja na Viču, ki je v dež. zboru kranjskem glasoval proti regulaciji učiteljskih plač. Živel zavedni volilci in vo- lilke!

Narodna veselica. Po shodu zaupnikov narodno-napredne stranke se je vršila včeraj njim v čast velika narodna veselica v korist narodnemu skladu. To veselico je imenovati po znanih Prešernovih veselicah v Zvezdi, eno najuspešnejših, kar se jih je vršilo v Ljub- ljani. Posebno gre odobro za prireditve veseli- ce priznanje, da se je postavil na popolnoma demokratsko stališče — se ni oziral na razlike stann tako, da je bila ta prireditev v resnici slovenska, narodna in ljudska. Klerikalni Slo- venec je pisal o liberalnih beračih in berači- cah, a tisoč glava množica, ki je napolnila ve- selični prostor, je dokazovala jasno, kako se ljubljansko prebivalstvo zaveda dolžnosti, ki jo čuti napram narodno-napredni stranki! Prva hvala za prireditev veselice gre našemu

narodnemu žensstvu z gospo Tavčarjevo na čelu, vsem gospe in gospodičinam, ki so se trudile in žrtvovale, ki ji pride življenje v to tisočglavo množico. Okoli paviljonov je vla- dalo vso noč najživahnejše življenje, godba, ki jo je oskrbovala Slov. Filharmonija in kranjska godba, je bila neumorno na delu; Ljub- ljanski Zvon je razveseljeval množico z ubri- nim petjem. Veselje je prekipelo vso noč do poznega jutra! Hvala vsem, ki so pripomogli tako uspešni veselici v tako dober in plemenit namen!

Famozni vladni organ »Laibacher Zeit- tung«. Graška tetka »Graz, Tagblatt« je prišla na sled velikanski pregrehi, katero že dalje časa zakriva »Laib. Zeitung« in ki diši baje precej po veleizdajstvu. Poslušajte, kaj se je zgodilo. »Gr. Tagblatt« piše: »Famozni vladni organ ljubljanski si drzne govoriti v svojih poročilih o tujem prometu v Ljubljani o »če- škah deželah«, o »deželah, kjer prebivajo Slo- venci« in o »ostalih deželah Avstrije«. Ljub- ljanski kazinoiti predbacivajo »Laib. Zeitung«, da zasleduje s to razdelitvijo avstrijskih kro- novnih vseslovensko razdelitev Avstrije in po- zivljajo vlado, da naj napravi konec tej »škan- dalozni« pisavi. Vsak komentar o tem je od- več. Kazinoiti slišijo v resnici v svoji neum- nosti že travo rasti.

Posl. Bož. Vikova Kuneticka — Sloven- kam. Odbor splošnega sloven. ženskega dru- štva v Ljubljani je čestital gospe pisateljici Boženi Vikovi Kuneticki na izvolitvi v češko- deželno poslansko zbornico ter je sprejel sle- deči odgovor: Drage sestre! Vaša častitka k moji izvolitvi v deželni zbor kraljestva Če- škega ima zame neke feministične pomen, nego tudi pomen sodelovanja bratskega naroda slo- venskega na demokratskem napredovanju slo- vanske mišli. Zahvaljujem se vam zase, za žene češke, za ves češki narod. Ljubimo vas in z radostjo zasledujemo vašo rastjočo samoza- vest ter vaše delo na kulturnem in socialnem životu Slovanstva. Klanja se vam Bož. Viková Kuneticka, poslanec dež. odbora kralj. Češke, v Češkem Brodu, 4. julija 1912.

Kako na Češkem in kako — pri nas. Trža- ška »Edinost« prinaša sledeč zanimiv karakte- ristični članek: Ko je vozil posebni vlak sloven- ske Sokole po češki zemlji do Prage, je češko ljudstvo brez razlike Sokole najpristnejše po- zdravljalo. Med pozdravljalci jih je bilo opaziti na raznih kolodvorih tudi duhovnikov, ki so navdušeno klicali Sokolom: Na zdar! v po- zdrav. V Pragi ni bil redek slučaj, ko je duhov- nik javno stiskal Sokolu roko in mej sprevodom je bilo videti duhovnikov, kako so na oknih ma- hali z robc in pozdravljali. Na telovadišču se je nahajalo veliko duhovščine, ki je od starega ka- nonika pa do mladega kaplana pozdravljala iz- vajanja sokolskih vrst. Tako na Češkem.

In pri nas? Videč češko duhovščino, se je nekdo, hočeš nočeš, spomnil na prežalostne raz- mere v naši ožji domovini. — Češkemu duhov- niku se širi srce veselja, ko gleda velike uspehe in napredek Sokolstva v prid naroda svojega; pri nas pa se prikazuje Sokolstvo kot največje zlo in sovražnik naroda. In vendar niso naši Sokoli v ničemer slabšeji od onih čeških. — Je pač tako: češki duhovnik je vedno narodno navdušen Čeh. A pri nas? — Je sicer izjem tudi pri nas, ali žal, so to le izjeme. Mi imamo k temu pristavit še dejstvo, da bi bilo dobro, ako bi se »Edinost« tudi malo bolj natančno iz- razila in povedala, kdo je temu kriv. Ne bi čisto nič škodilo.

Občni zbor »Dramatičnega društva« v Ljubljani se je vršil v petek zvečer v mali dvo- rani »Nar. doma« ter se ga je udeležilo okolo 15 članov. To je dokaz, koliko zanimanje vlada za naše gledališče. Predsednik je pozdravil zbrance ter se zahvalil mestni občini in časo- pisu za podpiranje gledališča ter deželnemu odboru za prepustitev poslopja. V imenu od- sotnega tajnika Jančigaja je poročal kratko prof. Kobal, ki je stavil predlog, naj se otvori predvsem debata o tem, ali kaže »Dramatič- nemu društvu« še za eno sezono poskusiti z vodstvom slovenskega gledališča ali ne, ker so razmere nad vse težavne. Predsednik pre- čita dopise deželnega odbora, podpisane od dr. Lampeta, ki zahtevajo vpliv na imenovanje intendanta — ravnatelja, predlaganje reperto- arja in proste sedeže za člane »Ljudskega odra. Predsednik omenja, da je bivši ravnatelj Govekar prostovoljno odložil svoje mesto ter

da je na prošnjo odbora potem opravljal naj- nujniješe intendantske posle g. Kristan. Ker pa tudi g. Kristan ni našel milosti v očeh dežel- nega odbora, je po dobljenih informacijah pred- lagal odbor za izvršilnega intendanta g. prof. Kobala. Odgovor deželnega odbora, ki je pri- šel tik pred začetkom današnjega občnega zbora, se glasi, da deželni odbor nima ničesar proti prof. Kobalu, ki je tudi izjavil, da vod- stvo gledališča začasno prevzame. Podžupan dr. K. Triller je mnenja, da naj se pod dana-šnjimi okoliščinami gledališka sezona opusti. Gotovo je, da bo deficit ogromen, ker se pri- družijo dosedanjim težkočam še nove, ki jih bo delal dež. odbor in ki si pridružuje prav- vico, da slovensko gledališče vsak hip lahko zapre. Tega odbor Dram. društva ne more riskirati. — Župan dr. Ivan Tavčar predlaga, naj se poizkusi vsaj še eno sezono z gledali- ščem, da se ne bo moglo očitati narodno-na- predni stranki, da je gledališče ubila. Danes ne kaže vreči igralcev na cesto in slovensko občinstvo pošiljati v nemško gledališče. Mor- da deželni zbor vendarle še proda gledališko poslopje mestni občini, ker bo imela dežela od prodaje le dobiček. Bodoča gledališka sezona pa se bo morala gibati v najskromnejšem okviru in v ponižnih mejah. Opustiti bo drago opero ter gojiti z manjšim osebnim dramo in morda nekoliko tudi opereto. Skržiti se mora za to seveda tudi število igralnih dni. — Član g. Naglič je bil mnenja, da deželnemu odboru ni zaupati, ako nimamo za repertoar odobren- ja črno na belem. Zato naj deželni odbor najprej odobri repertoar, potem se naj šele sklepa o bodoči sezoni. — Odbornik g. E. Kristan vidi v cenzuri deželnega odbora ne- premejlivo oviro. Ta cenzura ne bo le for- malnost, nego jo bo deželni odbor tudi naj- strožje izvajal, ker malo je modernih iger brez problemov, idej in tendenc, ki bi ne bile na- čelom S. L. S. nasprotne. Med 80 prečitanimi igrami starega in novega repertoarja ni našel niti 5 iger, o katerih bi mogel trdno priča- kovati, da jih deželni odbor odobri. Že vladna cenzura je bila slovensko gledališče večkrat gle- de repertoarja neprijetna, a znano je, da so pri- hajali na vladnega cenzorja večkrat vplivi od drugod. Zdaj pa se more pripetiti, da se pre- pove uprizaritev že naučene igre in njeno po- navljanje. Tako bo gledališče vsak čas brez rezerve ter bo moralo igrati že porabljene ko- made pred praznim prostorom. Kriza je po- stala torej resnično velika, in če bi ne bilo tu- kaj igralstva, ki igra že 20—30 let, bi bilo najpametneje radikalno napraviti konec. Po- skusi naj se torej še eno sezono, a če se muzi- kalne predstave opuste, potem naj se na po- slopje deželnega gledališča sploh več ne re- flectira. Pripravi naj se odršče v veliki dvo- rani »Narodnega doma«, obenem pa naj se že sedaj začne velika akcija za zgradbo novega ljudskega gledališča. Poslopje gledališča je itak skrajno neprimerno in ni v njem za širše ljud- ske plasti primernega prostora. Dokler nimamo svobodnega in vsem ljudskim slojem lahko pristopnega gledališča, sploh ne moremo pričakovati, da se razvije naša dramatična umet- nost tako kakor bi se mogla. Slovenci mora- mo postati na umetniškem polju prvi med Ju- goslovani, a za to nam je treba svobode. Pred- sednik daje dr. Tavčarjev in E. Kristanov do- datni predlog na glasovanje. Soglasno spreje- ta. Da se odbor Dramatičnega društva popolni oziroma izvolijo novi odborniki, se vrši na- dlevanje občnega zbora 12. t. m. ob 8. zvečer v »Narodnem domu«.

Enoten klic na pomoč za planince, ki so v nevarnosti. Naučno ministrstvo je naročilo vsem deželnim šolskim oblastvom, da potom šolskih ravnateljev in vodstev pouče šolsko mladino, kako se dajejo in sprejemajo znaki z gora v slučaju nesreče ali sile. Ta odredba je jako pametna. V Ljubljani se je izvršila kon- cem šolskega leta po vseh šolah. Žeteli je le, da bi se pouk glede teh klicev večkrat ponovil. Tudi naši časopisi naj bi te znake priobčili ter jih ponavljali!

Generalni štrajh na progi belokranjske železnice. Kakor čujemo, se med delavstvom pri zgradbi belokranjske železnice pojavljajo priprave za splošno stavko na celi progi. Vzrok temu gibanju so znane škandal-razme- re od strani podjetništva, ki delavstvo izko- riščajo, da si posebno težaki, ki pri delu naj- več trpe, niti za skromno hrano ne zaslužijo.

Kot največji izkoriščevalec delavstva se splo- šno imenuje Lončarič.

»Gorenjec«, ki je postal, odkar ga urejuje vneti pobožni kranjski tehant Koblar, srborit bojovník za sveta krščanska načela, je priob- čil v svoji 27. številki z dne 6. t. m. sledeča vprašanja in odgovore: 1. Katehet: »Kaj se učimo v krščanskem nauku?« Učenec: »Vpra- šanja.« — 2. Katehet: »Kaj je glavna reč pri izpovedi?« Učenec: »Mašne bukvice.« Iz otro- ških ust se zve sicer marsikdaj resnica, ki odraslim ni ljuba, a če bi bil priobčil »Dan« ali kak drug napreden list, da se uče v krščan- skem nauku — vprašanja in da so pri izpo- vedi glavna reč — mašne bukvice, bi klerikal- ci zaglajali grozen klic, da smešimo vero in da vlačimo verske svetinje našega ljudstva v blato, ker je na priobčil to pobožni »Gorenjec« bo pa že res, da se učimo v krščanskem na- uku vprašanja in da so glavna reč pri izpo- vedi mašne bukvice, saj kdor katoliškim li- stom ne verjame, bo — proklet.

V svrhu odmere hišne najmarine za leto 1913. in 1914. je podatki do konca avgusta 1912 napovedi o hišni najemščini vseh hiš v Ljub- ljani pri c. kr. davčni administraciji, Na Bregu št. 6. Tiskovine za napovedi in popise hiš se dobivajo v Zadržni tiskarni, na Starem trgu št. 19.

Lahko je napraviti dobro kavo, če je pri roki dobra kavna primes. Brez nje se dobra kava ne da napraviti. Nam ni treba dobre kav- ne primesi dolgo iskati; imamo jo inl ahko smo z njo popolnoma zadovoljni, ker je res zelo dobra. To je Kolinska kavna primes. Gospo- dinje so glede nje vse enega mnenja, da je naj- boljši kavni prídadek sploh. Pravijo, da z nje napravijo najboljšo kavo. Rače jo pa imajo tudi zato, ker je pristen domač izdelek, saj je znano, da slovenske gospodinje dajejo vedno prednost domačemu blagu. Žeteli bi bilo, da se izvršna in pristno domača Kolinska kavna primes vdo- mači v vsaki slovenski hiši.

Pavšalni zneski za enoletne prostovoljce. Vojaška uprava je za one enoletne prosto- voljce, ki hočejo služiti na svoje stroške, do- ločila sledeče pavšalne zneske, ki stopijo v veljavo dne 1. oktobra t. l. Za oskrbo s plačo vred je treba plačati pri vseh četah 330 K, za obleko 121 K, za oboroževalno opravo 16 K, za orožje 7 K. Razven tega pri konjenikih poljskem in gorskem topničarstvu za izposo- jenega konja 661 K, za konjsko opravo pri konjeništvu 32 K, pri gorskem in poljskem top- ničarstvu 29 K. Pavšalni znesek za enoletne prostovoljce-zdravnike se zviša ob 62 K na 67 K.

Maturanti na c. kr. ljubljanski realki. Iz- med 33 sedmošolcev je bilo pripuščenih k zre- lostnemu izpitu 21 kandidatov, ki so prestali izpit vsi z dobrim oz. odličnim uspehom. Ime- na maturantov so: Armič, Baraga, Buchta, Burger (z odliko), Burla, Debelak, Dekleva, Dietrich, Dolenc, Gregorčič, Hleng, Lapalme, Peruzzi, Roš, Spindler, Šimec, Šubic, Tomšič, Vidic, Zupančič, Zarn (z odliko).

»Pika«. Po sobotni konfiskaciji je izšla danes zopet četrta številka »Pike«.

Častni general črnogorske armade. Črno- gorski kralj Nikita je s posebnim kraljevskim ukazom imenoval bivšega srbskega polkov- nika Aleksandra Konstantinoviča častnim ge- neralom črnogorske armade. General Kon- stantinovič je stric umorjenega srbskega kral- ja Aleksandra Obrenoviča.

Zivina. V bližini Hagenbausa na Hesen- skem je v tamošnjem gozdu nekdo napadel neko deklico, ki se je ravno hotela poročiti. Najprej jo je posilil, potem oropal, konečno še umoril. Našli so jo mrtvo v gozdu. Imela je odrezana ušesa in nos, telo pa 12krat prebo- deno z bodalom. Dejanja je osumljen neki hla- pec.

Bitka v orkestru. Pri neki operni pred- stavi v gledališču v Jassiju (Rumunška) sta se nekaj sporekla kapelnik in godec. V raz- burjenju sta potegnila nože in se začela z njimi obdelavati. Tudi drugi člani orkestra so posegli v bitko in potegnili nože. Par god- cev je bilo v bitki nevarno ranjenih. Občin- stvo je v veliki paniki zapustilo prostore in bežalo iz gledališča.

Na Christofevem učnem zavodu vrši se v sredo, dne 10. t. m. ob 8. ure zjutraj napre- teknovalno brzpisje iz slovenske in nemške stenografije. Kakor čujemo, so učni uspehi v

»No, kaj je bilo?« vzklikneta obadva hkrati.

»Ali niste bili pri cesarju?«

»Pač!«

»In kaj je dejal?«

»Monsieur De Talleyrand, na svojo žalost moram reči, da vam o tem ne morem povedati prav ničesar.«

»Brrr, mladi mož,« pravi on s priljubljenim glasom in se pomakne tesno ob mojo stran, »saj sva vendar prijatelja. Kar mi zaupate, ne pride preko teh štrih sten; in vrhutega cesar ni hotel vključiti tudi mene v to obljubo.«

»Dobro, monsieur De Talleyrand,« mu od- govorim, »palača ni daleč oddaljena; morda se potrudite tja in mi prinesete cesarjevo lastnoročno potrdilo črno na belem, da moja obljuba ne velja za vado osebo. Potem mi bo v največje veselje, pvedati vam vsako besedo, ki sva jo govorila.«

Zdaj mi pokaže stari lisjak zobe.

»Monsieur Gérard se mi vidi nekoliko na- pilnjen; to je treba pač oprostiti njegovi mila- dosti. Kadar postanete par let starejši, prijatelj moj, boste spoznali, da pristojna mlademu čast- niku kaj malo, dajati take odgovore.«

Temu ukoru nisem vedel odgovoriti, a na srečo mi priskoči v pomoč Lassale s svojo brezobzirno besedo.

»Mladi mož ima prav!« je razsodil. »Če bi bil vedel, da je dal svojo besedo, bi ga sploh vprašal ne bil. Saj veste dobro, monsieur De Talleyrand, da bi se mu smejali v pest, če bi vam odgovoril, potem pa bi ga postavili proč kakor prazno burgundko. In, na to dam svojo besedo, pri desetem polku bi ne bilo več pro-

stora za moža, ki je izdal skrivnost svojega ce- sarja.«

Spoznanje, da imam polkovnika na svoji strani, je ogorčilo državnika še bolj, in odgo- voril je z ledenim glasom:

»Slišal sem, gospod polkovnik, da je vaše mnenje v vojaških zadevah vredno vsega upo- števavanja, in kakor hitro bo prilika taka, gotovo ne pozabim, vprašati vas zanj. Tukaj pa gre za diplomacijo, in priznalni boste, da smem imeti o tej reči svoje lastne nazore. Dokler je blago Francije in varnost cesarjeve osebe izročena večjidel moji skrbi, bom izkušal čuvati to dvoje z vsemi močmi, ki so mi na razpolago, tudi če bi moral tuintam nasprotovati željam cesarje- vim. Čast mi je, priporočati se vam, monsieur de Lassale.«

Se enkrat me je pogledal neprijetno; nato se je obrnil in odšel iz sobe s kratkimi, naglimi in brezšumnimi koraki.

Lassalovo lice je pričalo jasno, da mu sov- razno razpoloženje, v katerem je odšel množni minister, nikakor ni vseeno. Par krenkih besed je siknil izmed zob, segel po kučmi in sablji ter odrožljal po stopnicah. Ko sem stopil v ostan, sem videl, kako sta šla veliki mož v modrih hlačah in mali v črni obleki vstric po cesti. — Talleyrand je stopal drveno, Lassale pa mu je prilagajal živahno, kakor da ga hoče potol- žati.

Meni je bil cesar prepovedal misliti. Segel sem torej po kartah in si poizkusil položiti partijo »Ecarté«. Toda ni se mi hotelo posrečiti, in jezen sem zakadil nazadnje karte pod mizo. Nato sem potegnil sabljo in se vadi, dokler ni omagala roka — možgani pa so mi delo-

vali pri tem, čeprav sem se branil. Ob desetih naj se sestane s cesarjem v gozdu, in sicer sam, čisto sam — kako strašna odgovornost zame! Streslo me je. Kolikokrat sem že gledal na bojišči smrti v obraz, ali tega, kaj je resni- čen strah, nisem okusil nikdar poprej! Kljub temu nisem obupal; sklenil sem zastaviti vso svojo moč, kakor se spodobi hrabremu možu, in predvsem, ubogati cesarjevo povelje do pi- čice. In če pojde zvečer vse dobro — ali ni s tem storjen začetek moje sreče?

Prišla je ura odhoda. Ogrnil sem se s pla- ščem, ker nisem mogel vedeti, kako dolgo bo trajala ponočna aventura v gozdu, in se opasal s sabljo. Namesto težkih kavalerijskih škornjev sem vzel lahke čevlje in gamaše, in tako oprem- ljen sem se sprevljal iz hiše ter krenil v gozd. Zdaj, ko je bila ura tuhtanja minila in se je bližal trenotek dejanja, je bilo konec vseh pomisle- kov; olajšano mi je bilo srce.

Pot me je vodila mimo barak naših lovcev in mimo vrste kavarn, ki so mrgolele ob tem času vsakovrstnih uniform. Mimogrede sem za- pazil tudi nekaj oficirjev svojega polka, ki so srebali zadovoljno svoje vino in pripuhtali cigaro. Eden izmed njih me je opazil v luči sve- tilke, vstal in me poklical. Jaz pa sem se na- redil, kakor da ga ne slišim, nkar je prekel moja gluha ušesa in se vrnil k svoji steklenici.

V Fontainebleauski gozd ni dolga pot, kajti njegovi izrastki segajo, liki prednje straže pred armado, tik noter do mestnih ulic. Zavil sem »Nič.« odgovorim.

po stezi, ki je vodila h gozdnem porobku, in hitel naglo proti stari jelki. Kakor sem že ome- nil, sem imel svoje posebne razloge, da sem

poznal ta kraj natanko, in samo slučaj se je bilo zahvaliti, da me Leonija danes ni pričako- vala. Ubogo dete bi bilo gotovo poginilo od straha, če bi bilo zagledalo cesarja, in on, no, morda bi bil preveč osoren z njo, ali pa — pre- več prijazen, in to bi bilo še hujše.

Jasno je sijala mesečina skozi drevje; svetlo je bilo skoraj kakor podnevi. Ko sem pri- šel bliže, sem zapazil, da nisem prvi na mestu. Roke na hrbtu in glavo lahno povešeno, je že korakal cesar semtja. Obleden je bil v širok, siv svrtnik z veliko kapuco. Za časa naše vojne na Poljskem sem ga videl večkrat v tej opravi, in pravili so, da jo nosi zato tako rad, ker ga je v njej težko spoznati, kadar hodi zvečer okrog, bodisi na vojni ali v Parizu, in posluša, kaj se pogovarjajo ob stražnem ognju ali v krčmi.

Menil sem izprva, da mudim, in bal sem se že cesarjeve jeze; ko pa sem stopil proti njemu, je udarila velika ura v fontainebleau- skem stolpu deset, in videl sem, da je prišel on prezgodaj, ne jaz prepozno.

Pomneč njegovo povelje, da naj ne govo- rim, sem obstal štiri korake pred njim, trčil z ostrogami, udaril s sabljo ob tla in salutiral. Ozrl se je name, obrnil se molče in šel počasi po gozdu, jaz pa sem mu sledil v isti daljavi. Ker se mi je zdelo, kakor da se zdajpazda ozira plaho naokrog, sem storil istotako; toda, čeprav imam ostre oči, vendar nisem opazil ničesar ra- zen velikih, črnih senc, in tako se je zgodilo, da sem večkrat ujel pokanje suhih vej. Pa saj veste sami, gospodje, koliko raznega šuma se sliši ponoči v gozdu, in da je težko določiti, kaj mu je vzrok.

(Dolje.)

tem predmetu, ki ga poučuje g. prot. Robida, naravnost odlični in presenetljivi. Na tem zavodu bodo dne 15. in 16. t. m. razstavljena tudi pisnena dela gojencev, h kateri razstavi se vabijo starši, da si ogledajo ta dela ter iz njih posnamejo napredovanje svojih otrok. Šolsko leto se na tem zavodu sklone v soboto dne 27. t. m.

Mrčes povzročila veliko nesrečo. Šoferja poštne avtomobila, ki vozi med Lofrom in Solnogradom je padla v soboto med vožnjo v oko neka mrčes. Voz je vsled tega izgubil na neki kurvi ravnotežje in padel v neki jarek. Pet oseb je bilo pri tej priliki nevarno ranjenih.

Promenadni koncert »Slovenske litarmonije« se vrši ob ugodnem vremenu danes od pol 7. do pol 8. zvečer pod gradom »Tivoli«.

Kinematograf »Ideal«. Spored za torek 9., sredo 10. in četrtek 11. julija 1912: 1. Zurnal Pathe. (Kinematografska poročila. Najnovejši dogodljaji, šport, moda itd.) 2. Čarobna stena. (Trih v bravah). 3. Cvetlično čudo. (Komedija v barvah z gđ. Napierkowsko v glavni vlogi. Samo zvečer). 4. Zlati jajec. (Znanstveno v barvah. Samo zvečer). 5. Pustolovstva Jočnega. (Veseloigranje v dveh dejanjih. V glavni vlogi Moric Prince, ki ne da odnehati s smehom). V soboto senzacijska učinkovitost »Serpentina plesalka« vsopreden film z »Letečim cirkusom« ter istimi predstavljalci.

DRUŠTVA.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal l. oddelek sokolske godbe v Prvačini 7 K 80 v. Gospodin Tilka Skuteli in Filipina Aparnik sta se poravnali, iz poravnave je poslala odvetniška pisarna dr. Fr. Novaka Družbi 20 K. Vesela družba Borovničanov pri Sviglju na Bregu je nabrala 8 K. Predsednik C. M. podružnice v Kanalu je poslal 51 K 30 v. in sicer preostanek od veselice 16 K 10 v. povodom volitve župana v Kanalu dne 4. junija se je nabralo pri izletu v Podmelec 35 K 20 v. Kot Ciril-Metodov dar je prejela Družba 10 K od g. notarija L. Svetca, 2 K od spoštovanega rodoljuba Iv. Čelčnika, 1 K g. Drag. Rudenška iz Trsta, 3 K od g. P. Turnerja iz Maribora, 3 K od g. Josipine Komacove v Gorici. Nanoški izletniki 29. junija 3 K. Hvala! Gojenci moškega učiteljskega v Gorici so zbirali v šolskem letu 1911—1912, narodni davek za »Narodno šolo« družbe sv. Cirila in Metoda na Blanci v Gorici. Izročili so vodstvenemu članu g. dr. Ernestu Dereaniju lepo svoto 215 kron 57 vin. Zahvaljujoč se tem rodoljubom za njihovo veliko požrtvovalnost, stavimo jih njihovim tovarišem širom domovine v zgled. Iz učiteljskih, ki se tako ogrevajo za narod in njega kulturo, postanejo gotovo znameniti moške, ko dosežejo svoj poklic. Živeli! — Od narodnega blaga prejela je Družba zopet lepe prispevke: g. Iv. Keber je nakazal 150 K od prodane kreme, g. P. Magdič 50 K od prodanih znakov in g. I. Perdan od prodanih vžigalic 2419 K 20 v. Priporočamo uporabo tega blaga, čegar cena in kakovost tekmuje z drugimi izdelki iste vrste, ki pa donosa velike gnotne koristi za našo narodno obrambo in prosveto.

Za C. M. obrambeni sklad so se nadalje prijavili: 1053. Učiteljsko društvo za gorški okraj »Fr. Finžgarjev kamen« (plačl. 200 K); 1054. »Obrambeni kamen« t. pesnika Aškerca (njegov častilci plačali 215 K 58 v); 1055. Podružnica C. M. v Planini (plačala 200 K); 1056. Podružnica C. M. Lonjer (poslala 100 K).

Velika ljudska veselica, ki jo priredi društvo »Sokolski dom« v prid skladu za »Sokolski dom« v Postojni, dne 14. t. m. obeta biti prav živahna. Vse predpriprave so v polnem tiru. Narodne dame teknujejo med seboj, kajter bo bolj bogato napolnila svoj paviljon. Srečolov bo imel veliko lepih dobitkov. Kegljanje in streljanje na dobitke se vrši povoljno. Najboljši kegljač ima do sedaj 19 kegljev v eni seriji; najboljši strelec pa ima do sedaj 29 točk. Boj za prvo darilo bo, kakor se kaže, huda. Lažje bo dobiti drugo, tretje, in četrto darilo. Veliko dobrih kegljavcev ni še kegljalo do sedaj in ravno tako še ni bilo videti na streljšču veliko postojnskih lovcev. Pri veselici bodo sodelovala vsa postojnska narodna društva. Veselični prostor bo čarobno razsvetljen z električno razsvetljavo. Opozorjamo na to veselico vse one, ki še niso videli naše svetovnoznane jame, opozorjamo pa tudi razna društva, ki hočejo mogoče napraviti skupni izlet v našo jamo. Kakor smo že naznanili, je dovolila slavna jamska uprava udeležencem te veselice izvanredno vstopnino. Vstopnina v jamo bo 1 K za osebo. Jama bo slavnostno razsvetljena.

»Sokol« v Sevnici ob Savi priredi v nedeljo dne 14. julija veliko sokolsko slavnost, združeno z zletom posavskega sokolstva. Program zabaven, sokolska telovadba, po nji ljudska veselica.

Mladinski vestnik.

DELAJSKA MLADINA IN SOKOLSTVO.

Mladina, ki še ni zapustila slovenske trobojnice, ki vkljub vsem napadom, zabavljanju in visokodonečim frazam še ni pozabila svojih dolžnosti in svojih pravic do naroda, vsprejema danes ponosno zadoščenje za vse žalitve, ki ji prizadevajo domači in tuji »priatelji«. Sokolstvo prihaja zmaganostno z ovenčanim praporom domov. Bratstvo, enakost in svoboda. To je geslo Sokola, to je pa tudi geslo narodno-socialne mladine. Zdrav narodni demokratizem se razvija le v narodnem in zdravem organizmu. Brezdomovinstvo se peni jeze in zavisti, kajti teh vseh ne morejo pokazati niti »Orli«, niti internacionalna socialna demokratična društva, dasi so kopirala Sokola v splošnem in v posameznostih. In zakaj ne? Zato, ker jim manjka temelja — narodnostne ideje in — kar je glavno — onega čistega, nesebičnega idealizma brez — fanatičnega strankarstva.

Slovenska mladina! Vzglej se nad slovenskim Sokolstvom in posnemaj njegovo organizacijo, njegova načela, predvsem pa — delo. Deluj neumorno na načelih Sokolstva, udeležuj se program narodnega socializma in uveljavljaj ga povsod z istim ognjem mladeniškega navdušenja in samozatajevanja, kakor so delovali širitelji sokolske ideje. Narodni socializem je zmožen in vreden, da postane evangelijsko slovenskega ljudstva, da postane — socializem Slovanstva.

Sokolstvo in socializem ste dve vzporedni ideji, ki spopolnjujeta ena drugo. Prva vzgaja zdrav in krepek naraščaj in ga vspodbuja za velike socialne boje druge.

Vsled tega ne morem dovolj priporočati našim mladim ljudem vezbanje duha in telesa v sokolskih društvih. Duh takozvanega »frankarstva«, da primemo bika za rogove, je začel zapuščati sokolske vrste in ako se delavstvo poprime intenzivno sokolske ideje, izginiti mora vsaka mržnja med sloji. Pod sokolsko čepico ne sme biti razlike stanu.

Tebi pa, slovenski Sokol, posebno Tebi, brat Vidmar, kliče: neustrašeno in vztrajno naprej po začrtani poti! Le v delu je zmagaja!

Zagrinjalo se odpre in izza cvetja, vencev in zelenja se prikaže podoba njega, ki smo ga zgubili... zgubili v dobi, ko nam je bil najbolj potreben, on — naš — Anton Aškerca. Odšel je... toda duh njegov, duh, ki veje iz njegovih poezij, še živi in bo živel s slovenskim narodom vred. Zopet ga hočemo videti, še enkrat naslajati se ob milih glasovih njegove Muze... Narodno-socialno izobr. društvo »Bratstvo« prevzelo je težko toda sladko nalogo, da priredi prihodnjo soboto 13. t. m. v počestitev spomina pesnika Antona Aškerca, večer s sodelovanjem ljubljanskih narodnih društev, katera tem potom nujno vabimo, da se do konca tega tedna priklase, kar so nekatera društva že storila. Istotako prosimo že priglasena pevska društva naj nam naznanijo — ako še niso — tudi točko, s katero nastopijo.

Aškerčev večer naj izzveni kot mogočen odmev njegovega pogreba. Na svidenje!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

MINISTRSKI SVET.

Dunaj, 8. julija. Danes se je vršil skupni ministrski svet. Ogrski ministrski predsednik Lukacs je po pesvetu izjavil, da se namerava ne naprave pri artileriji, o katerih se je razglasilo, da bodo stale nad 200 in pol milijona K, zazdaj se ne bodo izvršile. Vojno ministrstvo je odredilo, da se ustanovi za vojno mornarico brodomni inspektorat po vzorcu armadnega inspektorata.

ZOPET NAMERAVAN ATENTAT NA SMO-DNIŠNICO.

Št. Vid na Glini, 8. julija. Včeraj ponoči je vojaška straža pri tukajšnjih vojaških shrambah za smodnik zapazila dve sumljivo se vedeci osebi, ki sta se skušali eni shrambi skrivoma približati. Straža ju je pozvala, naj se ustavi, a neznanca se temu nista pokorila, nakar je vojak proti njima ustrelil. Neznance ma se je posrečilo pobegniti. 20 korakov stran od shrambe so našli izkopano jamo, pokrito s smrečjem. Iz tega in drugih okolnosti sklepajo z veliko upravičenostjo, da se je nameraval atentat. Vojaški krogi se na vso moč prizadevajo, da bi prišli tej organizaciji, ki je najbrže zakrivila tudi katastrofo v Dunajskem Novem mestu, na sled.

FRANCOSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK IN RUSKA DIPLOMACIJA.

Pariz, 8. julija. Francoski ministrski predsednik Poincaré pride 3. ali 4. avgusta na ladji »Conde«, v Kronstadt in pozneje v Petrograd, kjer se sestane s Sassanovom, 10. ga sprejme car v avdienci. Nato odpotuje v Mosko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Stara obleka in čevlji se kupijo po ceni jutri v ponedeljek od 9.—12. v Bethovnovi ulici št. 9, vrata 9.

Mlade lovske pse se proda v Kolodvorski ulici št. 7. 459—1

Lepo mebljovana soba s posebnim vdom se takoj odda. Natančneje v prodajalni Sv. Petra cesta št. 35. 416—1

Skoraj novo različno krasno pohištvo, pisarniška oprava in nov šivalni stroj se radi odhoda proda. Vpraša se v Sp. Šiški št. 77.

Na pol pokrita kočija z angleškim širmom zraven se poceni proda. Vprašati pri tovarni igralnih kart.

O. Bračko

Ljubljana, na Dunajski cesti št. 12

priporoča prave fine francoske parfume,

bogato zalogo rokaic

In vse v to stroko spadajoče predmete v najfinjši kakovosti. Vnajna naročila točno in solidno.

Knjigoveznica

A Feldstein

v Ljubljani

Radeckega cesta 12

se najtopleje priporoča.

Št. 22000.

Razpis ustanove za uboge vdove.

Na dan obletnice poroke Njene c. in kr. visokosti gospe nadvojvodinje Marije Valerije je pri mestnem magistratu razdeliti 400 K med pet ubogih ljubljanskih vdov (t. j. vdov, ki imajo v Ljubljani domovinsko pravico).

Nekolekovane prošnje, v katerih je natanko navesti gnotne, zdravstvene in rodbinske razmere (število morebiti še nepreskrbljenih otrok) je vlagati pri mestnem magistratu do vštete 25. julija 1912.

Mestni magistrat ljubljanski, dne 4. julija 1912.

Župan: Dr. Ivan Tavčar l. r.

Krojno risanje

po najnovejši in praktični metodi poučuje

Roza Medved, Mestni trg št. 24

Istotam se sprejmejo tudi

vajenke za damsko krojaštvo.

Kavarniški

učenec

se takoj sprejme.

Vprašati je v kavarni »Central« v Ljubljani.

Svoje zdravje

podkupljuje in razmetavate svoj prisluženi denar, ker Vas je podjarmila moč navade, ker pijete še dandanes drago, brezredilno, živce razburajočo kavo, čaj ali njih nadomestilo, ki niso druga kot barvila. Vzdrnite se, in pijte sladni čaj, to je tekoči kruh pripravljen po predpisih doktorja pl. Trnkoczy. V promet pride pod

varstveno znamko Sladin.

Sladni čaj je originalen, priprost in nov v toliko, ker daje

kri, moč, zdravje,

zato se priporoča posebno tistim, ki se čutijo bolne, oslabele, revne, namesto silno dragih Somatose, Sanatose, Biocitina, redilnih soli, mesnih ekstrakti i. t. d., ki je po obenem okusen in redilen zajtrk ali južina in prihrani 50% na denarju v gospodinjstvu. Sladni čaj naj se vzame tri četrti, mleka en četrt, sladkorja pa le pol toliko, kakor za kavo. Že tu je prihranek na mleku in sladkorju. Pri dojenčkih in otrokih kot ceno hranilo tisočkrat preizkušeno. Ravnotako pri doječih materah in dojkah. Vse to potrjujejo zahvalna pisma, ki prihajajo dnevno, kar je notarielno potrjeno. Zavoj četrt kg 60 vin. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah, tudi pri trgovcih. Sladni čaj ni zamenjati s sladno kavo. — Tovarniške zaloge v

lekarni Trnkoczy v Ljubljani

Kranjsko.

Poskusi zavoj 70 vin., ki se naj vpošljejo v znamkah v pismu. Po pošti najmanj 5 kg. Na Dunaju v lekarnah Trnkoczy, VIII, Josefstädterstrasse 25, III, Radetzkyplatz 4, V, Schönbrunnerstrasse 109; v Gradcu: Sackstrasse 3.

— 580 —

— Da, da ti meni mi ugajajo! Gotovo me ozdravijo, pri parkljih, pri črevih. Pri katerih črevih že, častiti?

— Pri hudičevih, sire! je naglo odgovoril Brancaillon režeč se na vsa usta.

— Sire, se je oglasil Brusaille, resnično vas ozdravimo z gestami...

— Z gestami? Oh, ljubi moj, pustite geste! Sit sem že Lancelotovih in Tosantovih! Govorite rajši, kakor vajin brat, da se bom mogel smejati! Ničesar nočem drugega od vas.

Brancaillon je postal na mah ponosen na svoj uspeh, že je odprl usta, da odpošlje drugo serijo svojih molitvic, kar mu Bragaille stopi z vso silo s peto na prste, da je mlo zajčal.

Odette je vznemirjena sledila celemu dejanju.

Gringonneur pa se je končno posrečilo toliko privzdigniti kuto Brusailleu, da je videl, kaj se skriva pod njo.

— Ah, ah! si je dejal. Taki torej so naši novi lečniki!

— Častiti, je dejal na glas, zdi se mi, da smo se večkrat videli?

— Mi in vi? je kriknil užaljeno Brusaille, naš samostan je v bližini Toursa in prvič smo se sedaj napotili od tam v svet!

— Vaš samostan, lisjaki pretkani je pri »Obešeni svinji!« ...

Tišina je zavladala.

Odette je stopila pred kralja, kakor bi ga hotela varovati pred nečim.

Gringonneur se je režal,

Kralj je zrl mračno.

— 577 —

Brusaille, Bragaille in Brancaillon so bili peljani v lepo, prostorno sprejemnico, kjer je bilo zbranih okoli dvajset plemičev, med katerimi se je nahajal tudi vojvoda Berry.

V trenutku, ko je vstopila naša trojica, se je prikazal od druge strani kralj in smehljal je dejal navzočim:

— Gospoda, blagovolite se odstraniti in nas pustite same s svetimi možmi.

Oči vseh so se sedaj vprle na menihe, ki so skrivali obraze globoko v kapucah. Brancaillon se je čudno izvezel v pnožici s svojo visoko postavo. Bil je za glavo višji od vseh in njegova široka pleča so kar najmanj spominjala na dolgoletnega prebivalca revnega samostana. Brusaille se je oziral po navzočih in njegove oči so se srečale z Berryjevimi, ki je sumljivo opazoval prišlece in se čudno smehljal.

— Hm! je pomislil vojvoda, glavo bi stavil, da imata tu vmes kraljica in moj ljubi bratranec svoje prste. Pa kaj me briga.

Priklonil se je pred kraljem in je dejal glasno:

— Sire, daj Bog, da vam prinese ti moč ozdravljenje, da bo njih molitev izdatnejša in uspešnejša od molitve Tosanta in Lance-lota!

Plemstvo se je polagoma porazgubilo. Ostali so kralj, Odette, a Gringonneur in naša trojica.

Brusaille je gledal Odette in je zamrmral:

— Ta bo bržčas tista, katere se moramo paziti in ki ji moramo reči...

Hlša Saint-Pol.

118

Specialna trgovina
finih ročnih del
TONI JAGER
v Ljubljani, Židovska ulica 5.
Predtiskarija. — Tamburiranje. — Mon-
tiranje. — Plisiranje.

Štampilje
vseh vrst za urade, dru-
štva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj
kavčkovih štampilj.
Ljubljana, Stari trg št. 20.
Ceniki franko.

Tvrška Bilina & Kaseh nasl.
M. Schubert
Ljubljana, Židovska ul. 5.
Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih
drugih rokavic modno blago, parfumerijo, galanterijo,
ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov,
kakor tudi vse kirurške potrebščine klinke pasove,
ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh
vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna
in solidna. Vnanja naročila se točno izvršujejo. 134

IV. RAVNIHAR, urar, trgovec z zlat-
nino in srebrnino **Ljubljana**
Sv. Petra cesta šte. 44.
Ker sem z večjo švicarsko tovarno ur stopil v ožjo trgovsko zvezo, mi je mogoče
postreči slav. občinstvu z najfinjšimi precizijskimi švicarskimi urami s svetovno zna-
nimi znamkami n. pr.: Glashütte, Schaffhausen, Omega, Seland Intakt itd. po naj-
nižjih cenah. — Za vsako pri meni kupljeno kakor tudi popravljeno uro jamčim —
Lastna delavnica za po- ilita in vsakovrstna v mojo stroko spadajoča nova dela. —
Postrežba točna in cena.

JULIA ŠTOR — Ljubljana —
Prešernova ulica šte. 8.
največja zaloga modnih, dam-
skih in otroških čevljev, čevljev
za kolo-tenise in prečih
goissserskih gorskih čevljev.
Elegantna in jako okorna levrila
po vseh cenah.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.
naznanja
okasijsko prodajo
poletnih oblek in slamičkov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
fekcije z globoko reduciranimi cenami.

Najfinjši
ŠPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veletrgovarja 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 8,000.000. K 800.000.
Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)
Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 1/2 %

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledečih tobakarnah
JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
DRŽAVNI KOLODVOR.
BLAŽ, Dunajska cesta.
SEVER, Krakovski nasip.
PICHLER, Kongresni trg.
ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
DOLENC, Prešernova ulica.
FUCHS, Marije Terezije cesta.
MRZLIKAR, Sodna ulica.
ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
PIRNAT, Kolodvorska ulica.
ŠENK, Resljeva cesta.
KOTNIK, Šiška.
TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
STIENE, Valvazorjev trg.
SUŠNIK, Rimska cesta.
UŠENIČNIK, Židovska ulica.
KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
KRIZAJ, Sp. Šiška.
WISIAK, Gosposka ulica.
KUSTRIN, Breg.
TENENTE, Gradaška ulica.
VELKAVRH, Sv. Jakoba trg.
SITAR, Florjanska ulica.
BLAZNIK, Stari trg.
NAGODE, Mestni trg.
KANC, Sv. Petra cesta.
TREO, Sv. Petra cesta.
KUŠAR, Sv. Petra cesta.
PODBOJ, Sv. Petra cesta.
ELSNER, Kopitarjeva ulica.
BIZJAK, Bohoričeva ulica.
REMŽGAR, Zelena jama.
SVETEK, Zaloška cesta.
KLANŠEK, Tržaška cesta.
JEZERSEK, Zaloška cesta.
LIKAR, Glince.
STRKOVIČ, Dunajska cesta.
ŠTRAVS, Škofja ulica.
TULACH, Dolenjska cesta.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:										
Dunaja . . .	12-55	3-16	4-48	5-55	9-56	12-47	5-21	8-58	5-31	
Trsta	12-02	4-09	9-04	11-21	2-51	6-12	9-42	11-45		
Trbiža	7-23	9-51	11-14	4-20	7-00	8-15	11-33			
Kamnika . . .	6-42	11-00	2-41	6-15	10-30					
Rudolfovega .	8-59	3-00	9-13							
Kočevja . . .	8-59	3-00	9-13							
Vrhnike . . .	6-38	10-36	7-23							
* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih.										
Odhod vlakov iz Ljubljane proti:										
Dunaju . . .	12-08	12-18	4-39	7-30	11-28	3-11	6-32	9-53	10-43	
Trstu	1-20	3-22	5-13	6-03	10-02	1-06	5-41	8-28		
Trbižu	5-47	6-02	9-09	11-09	3-22	6-25	10-02			
Kamniku . . .	7-27	11-00	3-12	7-15	11-00					
Rudolfovem . .	7-32	1-31	7-44							
Kočevju . . .	7-32	1-31	7-44							
Vrhniki . . .	7-35	1-18	8-10							
* Brzovlak. ** Voz ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.										

— Stopite bližje častiti, stopite! Jih povabil kralj.
Stopili so torej naprej, držali se v eni vrsti, kakor pred vojvodo in so vsi hkratu pozdravili.
Kralj jih je začuden pogledal.
Bruscaille se je takoj zavedel in prekri-
žal roke na prsih. Bragaille in Brancaillon pa sta strmela v kralja vsa zbegana.
Trenutek je bil kočljiv. En zlog, en krik, en gib in razkrinkani bi bili, popadeni in pe-
ljani na morišče. . . . Pa morebiti jih je ravno
velika razburjenost branila pred nevarnostjo.
Videlo se je, da so v veliki zadregi, kar ni mo-
glo biti nič čudnega.
Jatje jih je motrila bleda in zamišljena
in je skušala razbrati raz njih obraze, ali niso
tudi ti trije tu, le da prepadajo kralja, da ga
ubijejo, zastrupijo?
Gringonneur se je kazal tudi skrajno malo-
ega; vrtel se je okoli njih kakor maček,
spredaj se jim je globoko priklanjal, zadaj
jim je pa kazal jezike in slednjič se je celo
predrznil privzdigniti Brancaillonu kuto, da bi
zasledil kaj sumljivega.
— Ne dotikaj se me, je siknil Brancail-
lon in siknil nadležnega močno po prstih.
— Oh, oh, je vzkliknil Gringonneur in si
mel udarjeno mesto, tako je udaril, kakor bi
sam Ahil, Telemonov sin ne mogel boljše!
— Ahil? se je takoj obregnil Brancaillon
kar pridu. aj.
— Kako se imenujete častiti? je vprašal
v tem trenutku kralj.

— 573 —
Naklonili so se vsi trije hkratu in se po-
trkali po trebuhu.
— Sire, jaz sem brat Bruscaille, sloviti
Bruscaille, ki je izgnal že petnajst demonov
iz srca in trebuha različnih obsed. . . .
Ob imenu Bruscaille je kartopisec na-
stavil ušesa.
— Sire, jaz sem brat Bragaille, (Gringo-
neur je pridružno vzkliknil), znameniti Bra-
gaille, ki je ozdaval trinajst norih le da jim
je položil roko na glavo.
— Bragaille? je zaklical kralj, kako imet
in vi?
— Sire, jaz sem brat Brancaillon, (oni so,
le zašepetal kartopisec), slavni Brancaillon, ki
s pestjo pobije bika . . . ne, pardon, ki izprozi
meh . . . hudičevi parklji . . . oh, vražja re-
va . . . strela peklenska! . . .
Ubogi Brancaillon je bil pozabil na lekcijo.
Ustavil se je poteč, ves prestrašen. Tovariša
sta prišla v strašno zadrego Brancaillon ga je
polomil in vislice jim ne uidejo . . .
Pa glej!
Kralj je izbruhnil v pretresljiv smeh. Ne
da bi se čutil užaljenega nad Brancaillonovim
kletvicami, se je nasprotno kehljal iz celeg
srca. Te rste menih mu je bil silno všeč in
vzkliknil je:
— Brancaillon! Kako resnično nemško
ime! Bruscaille, je zelo lepo, Bragaille še lep-
še, pa Brancaillon! In te molitvice, ti oremus!
Kako je delat? Vražja čreva? Hudičevi nar-
klji?
— Zopet je prasnul v smeh. Že dolgo se ni
smejal tako od srca. Klical je:

„Dan“ je edini slovenski neodvisni
politiški dnevnik.
„Dan“ je najbolj informirani slovenski
dnevnik.
„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki
izhaja tudi ob nedeljah in
praznikih.
„Dan“ je najodločnejši neodvisni ju-
tranji list.
„Dan“ je najcenejši napredni dnevnik;
posamezni izvodi po 6 vinajev,
s pošto mesečno le K 170.
„Dan“ je razširjen v najširših ljud-
skih slojih, ker ga vsakdo rad
čita in je zato jako uspešno
oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna

priporoča v nakup vsemu
učitelstvu, vsem učitelj-
skim društvom in vsem
okraj. učiteljskim knjiž-
nicam

po vsebini in opremi krasno
Ganglovo knjigo:

Beli rojaki.

Elegantno vezana knjiga
stane 3 K, — broširana
2 K 60 vin., s poštnino
26 vinarjev več

Naroča se v Učiteljski tiskarni
v Ljubljani.